

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות ©

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בירושלים בני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבית דין וכבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י הרכב מלא של שלושה או במעמד דיין יחיד

תיק מס'

2892.

בירור דין ודברים שנשמעו אודות ויכוח בין שוכר צימר בישוב חקלאי, לבין המשכיר. שבעת שהגיעו משפחת השוכר הראה לו המשכיר שהבית והחצר מגיעים "עם סוס פוני" ויכולים להשתמש גם בו, וכמו"כ לפני שעזב המשכיר את הבית הראה לשוכר איך לתת לסוס אוכל, ואיך להוציא האבק, ואיך לתת לו שתיה, ואיך לסגור השרשרת של החצר שלא יברח. השוכר אמר על הכל "בסדר", והבין לכאורה את ההוראות, אבל לא ידע באמת להתנהל מול סוס, כי הוא בן עיר שלא פגש סוס מימיו. ולמעשה ברח הסוס 3 פעמים מהחצר, פעמיים בלילות, ופעם אחת ביום, למרות השרשרת ששם לפי ההוראות. ופעמיים עזרו שכנים לתפוס הסוס ולהחזירו לחצר כי לא הצליח להוליכו בעצמו. ובפעם השלישית נדרס הסוס למוות ע"י רכב. וכעת המשכיר תובע דמי סוס פוני מהשוכר מדין שומר שפשע בשמירה.

ועלה הדין אחר בירור שאר הטענות שאם היה הסוס חלק מדמי השכירות, דהיינו שהיה ע"ז פרסום לפני ששכר וידע שהכסף כולל את שכירות הסוס, או שלפני ששילם אמר לו שהמחיר כולל הסוס, אזי יש לשוכר דין שומר שוכר, וחייב באבידה. אמנם לא באונס, ויש לברר אם חוסר התמצאות איך לנהל, כשע"ז הסוס הצליח לפתוח לבד, היה פתיחה של אונס או שזה לא היה נעול כדבעי ואחריותו עליו.

אבל אם זה היה "באונס" או הפתעה מצידו, ולא דובר עליו כחלק מהשכירות, וגם לא דובר ביניהם בשיחה שלפני שהמשכיר עוזב את הבית שום דיבור שמשמעותו שאפשר לצאת והוא שומר טוב על הסוס, אין לו חיוב שמירה ופטור מתשלום.

ואם היה משמעות בדיבור, ה"ז תלוי בפלוגתא...

מאגר לנימוקים מקוצרים בדיני ממונות © www.mamot.gov.il